

ράμμα

ράμμα, το, ουσ. [<αρχ. ράμμα], το ράμμα· συνήθως στον πλ. **τα ράμματα**·

- *γαμώ τα ράμματά μου!* έκφραση εκνευρισμένου ή αγανακτισμένου ατόμου. Συνήθως η φρ. κλείνει πάλι με το ρ. *γαμώ*: «όλα τα στραβά σε μένα θα τύχουν, γαμώ τα ράμματά μου, γαμώ». Για συνών. βλ. φρ. *γαμώ τα καντήλια μου!* λ. *γαμώ*·

- *γαμώ τα ράμματά σου! ή σου γαμώ τα ράμματα!* **α.** επιθετική έκφραση εναντίον κάποιου που είναι ενοχλητικός, που μας δημιουργεί προβλήματα: «ουστ από δω, γαμώ τα ράμματά σου, που απ' τη στιγμή που πάτησες το πόδι σου δημιουργείς όλο φασαρίες! || κάτσε καλά, γιατί σου γαμώ τα ράμματα!». **β.** εκστομίζεται και ως βρισιά. Η φρ. πιο αραιά από ότι η αμέσως πιο πάνω, κλείνει πάλι με το *γαμώ*. Για συνών. βλ. φρ. *γαμώ τα καντήλια σου!* ή *σου γαμώ τα καντήλια!* λ. *γαμώ*·

- *έχω ράμματα για τη γούνα του*, γνωρίζω τις παρανομίες ή τις παρατυπίες του και εν καιρώ θα τον τιμωρήσω ή θα προσπαθήσω να τον σωφρονίσω, ιδίως με ξυλοδαρμό: «πρέπει να κάνω κάτι μ' αυτόν τον άνθρωπο, γιατί από καιρό έχω ράμματα για τη γούνα του»·

- *σέρνει ο λαγός το λέοντα με το χρυσό το ράμμα*, βλ. συνηθέστ. *τρίχα μουνιού σέρνει καράβι*, λ. *καράβι*·

- *του αλλάζω τα ράμματα*, βλ. φρ. *του γαμώ τα ράμματα*·

- *του αλλάζω τα ράμματα στη δουλειά*, βλ. λ. [δουλειά](#)·

- *του γαμώ τα ράμματα*, **α.** τον καταξεφτιλίζω, τον καταντροπιάζω: «επειδή δεν του έδινε τα λεφτά που του χρωστούσε τον έπιασε μπροστά στον κόσμο και του γάμησε τα ράμματα». **β.** του καταφέρω τόσο δυνατό χτύπημα, τον δέρνω τόσο πολύ, που τον διαλύω και, κατ' επέκταση, τον κατανικώ: «μόλις του 'βρισε τη μάννα, τον άρπαξε στα χέρια του και του γάμησε τα ράμματα». Από την εικόνα του εγχειρισμένου ατόμου που σπάζουν τα ιατρικά ράμματα και ανοίγει η πληγή του, όταν δεχτεί ισχυρό χτύπημα στο μέρος της πληγής του. **γ.** εκστομίζεται και ως βρισιά. Για συνών. βλ. φρ. *του γαμώ τα καντήλια*, λ. *γαμώ*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας